

מ"ת 8481/03/17 - מדינת ישראל נגד משה גיא אמרוסי, שגיב חמו

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 8481-03-17 מדינת ישראל נ' אמרוסי(עציר) ואח'

בפני
המבקשת
כבוד השופט גיא אבנון
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן אורי
נגד
המשיבים
1. משה גיא אמרוסי
2. שגיב חמו שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אפרים דמרי וחובב דמרי

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום במסגרתו הם מואשמים בהיותם חלק מכנופיה שעסקה בייצור, אחסון, פרסום, שיווק, הפצה ומכירה של תרופות מפרות ותכשירי און הנחזים להיות מקוריים.

בצד כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

כתב האישום

1. המשיבים שימשו מוקדנים, אשר נתנו מענה טלפוני ללקוחות, והעבירו את פרטי ההזמנה לשליחים שהפיצו את התרופות והתכשירים, והמשיב 2 שימש גם כמתפעל ומתחזק אתרי אינטרנט ששימשו לפרסום ושיווק המוצרים. עבור כל הזמנה ששולמה, קיבלו המשיבים 5% מהסכום ששולם על ידי המזמין.

2. במסגרת אישומים 1-10 מתוארות מכירות של טבליות מסוג ויאגרה וסיאליס, בהיקף של בין 30 ל- 60 טבליות בכל אישום, תמורת סכומי כסף שנעו בין 300 ₪ ל- 650 ₪ בכל אישום.

בגין כל אחד מהאישומים מיוחסות למשיבים העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין; עיסוק במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן, על טובין מן הסוג לגביו נרשם סימן המסחר, או מוכר, או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי - עבירה לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972; שיווק של תכשיר, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר - עבירה לפי סעיף 60 בצירוף סעיף 47 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 וסעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין.

אישומים 11-16 עוסקים בעבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, והוסכם בין הצדדים כי אינם רלוונטיים להליך המעצר, משכך לא נדון בהם.

עמוד 1

גדר המחלוקת

3. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת כתב האישום, והמחלוקת הינה בשאלת קיומה של עילת מסוכנות בעוצמה המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריה, ובשאלת הצורך בדחיית הדין לקבלת תסקירי מעצר מאת שירות המבחן. ב"כ המשיבים עתרו לשחרר את המשיבים בתנאי "מעצר בית חלקי" ולחלופין "מעצר בית מלא" בפיקוח ערבים, ואילו המבקשת עתרה להורות על קבלת תסקירי מעצר מאת שירות המבחן, תוך שהבהירה כי עמדתה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

טענות המבקשת

4. ב"כ המבקשת טען כי המעשים המיוחסים למשיבים מקימים עילת מסוכנות בעוצמה גבוהה, המחייבת מעצרים מאחורי סורג ובריה, וכי אין מקום לשקול שחרור לחלופת מעצר, עובר לקבלת תסקירי מעצר מאת שירות המבחן.

5. ב"כ המבקשת ביקש ללמוד מתמלילי שיחות המכירה את חומרת המעשים המיוחסים למשיבים. במענה להערת בית המשפט כי המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, וכי בנסיבות אלה אין צורך בהצגת חומרי החקירה, ביקש להפנות לשיחה אחת כדוגמא, על מנת ללמוד על עוצמת עילת המסוכנות. הפנה לשיחה של משיב 1, אשר נוכח החשיבות שיוחסה לה אליבא דמבקשת, תובא הראיה כפי שהוגשה:

"גבר מחייג ונענה ע"י בני, להלן תקציר שיחתם: גבר אומר לבני שהוא רוצה כדורים. בני שואל מאיפה הגבר, גבר אומר שמירושלים. בני שואל איזה גבר רוצה, גבר שואל מה יש, גבר מבקש ויאגרה, בני אומר שחפיסה אחת 400 ב- 600. גבר שואל כמה יש בקופסא אחת, בני אומר ש 30 כדורים. גבר אומר שהוא רוצה חפיסה אחת. בני אומר ששליח תיכף יחייג ויתאם עם הגבר. גבר שואל אם זה חיקוי. בני אומר שכן, אין משהו אחר ובני מתחייב על המוצר שלו שהוא הכי טוב והכי תקין. בני אומר שכולם מוכרים מזויף בשוק החופשי, מקורי זה רק בבית המרקחת ושמה הגבר ישלם פי 3 או 4 כסף. גבר שואל אם נותן את האפקט, בני אומר אותו אפקט. גבר שואל לכמה זמן משפיע. בני אומר שיש לקחת שעה אחת לפני וזה תופס ל 4 שעות. בני אומר שכולם לוקחים ונהנים".

6. ב"כ המבקשת הפנה לכך שהמשיב 1 בהודעותיו מתאר את שיטת המכירה, את האופן בו לאחר כל שיחה המשיב 1 שולח מסרון ל-4 מספרים, לרבות לעצמו ולמשיב 2, וזאת על מנת להבטיח רישום לעסקה שבוצעה, על מנת שהוא והמשיב 2 יקבלו את העמלה המגיעה להם. ב"כ המבקשת טען כי העובדה שהמשיבים הפיקו רווחים ממעשיהם, מחזקת את המסוכנות הנשקפת מהם. ההודעות לא הוגשו לאור הערת בית המשפט כי ניתנה הסכמה לקיום ראיות לכאורה, ובהתאם לא נטען כי ב"כ המבקשת שוגה בתיאור ההודעה.

כן טען כי המשיבים תיארו בהודעותיהם כי נגררו לביצוע העבירות מתוך מצוקה כלכלית, כי מצוקה זו בעינה עומדת, וכי הדבר מחזק את המסוכנות הנשקפת מהם.

7. ב"כ המבקשת טען כי דווקא העובדה שמדובר במשיבים נעדרי הרשעות קודמות (למשיב 1 תיק שהסתיים ללא הרשעה משנת 2015 בעבירות של תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד)

מחייבת בחינה מפורטת של גורם מקצועי, וכי העובדה שהעבירות בוצעו באמצעות הטלפון, מגבירה את המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן המשיבים.

8. ב"כ המבקשת הפנה לפסיקה, ממנה ניתן ללמוד לשיטתו על החומרה בה מתייחסים בתי המשפט לעבירות המיוחסות למשיבים.

לשאלת בית המשפט האם בידו להצביע על פסיקה לפיה מוקדנים נעצרו עד תום ההליכים, השיב בשלילה. הבהיר כי בידו להציג אך ורק תקדימים למקרים בהם שליחים נעצרו עד לתום ההליכים, ואף זאת רק כשהיה מדובר בשליחים בעלי הרשעות בעברם.

לשאלת בית המשפט האם בידו להצביע על מקרים בהם מוקדנים נעצרו לצורך קבלת תסקיר מעצר, השיב כי אין בידו להצביע על פסיקה כאמור. השיב כי לשיטתו "כשבית המשפט משתמש במילה מוקדן הוא מנמיך מאד את מעמדם של המשיבים בהיררכיה של הארגון.....ניכר כי מדובר במשיבים שמעורבים בצורה מעמיקה לא רק במכירת כדורים ללקוחות, אלא בהפעלת כלל הרשת" (פרו' עמ' 8 שו' 7-10).

טענות המשיבים

9. ב"כ המשיבים טענו לאפליה ביחס לאחרים שנחקרו ולא הוגש כתב אישום בעניינם.

10. ב"כ המשיבים טענו כי בתי המשפט מעולם לא הורו על מעצרים של מוקדנים.

11. ב"כ המשיבים הפנו לעניינו של אחד, שלומי אוחיון, אשר בעניינו הוגש כתב אישום דומה לבית משפט השלום בתל אביב, במסגרתו נטען כי אותו שלומי עמד בצוותא עם אחר בראש פלטפורמת הפצה אשר פעלה בשנת 2013 ועד אוקטובר 2014. למרות בקשה דומה למעצרו של שלומי אוחיון עד לתום ההליכים, הגיעו הצדדים להסכמה כבר ביום הגשת כתב האישום, על שחרורו לחלופת "מעצר בית" באיזוק אלקטרוני - מ"ת 1547-11-14.

נטען כי המבקשת מדברת בשני קולות, שעה שעניינו של אותו שלומי אוחיון חמור בהרבה מזה של המשיבים, כי מעמדו בהיררכיה העבריינית היה בראש הפירמידה בצוותא עם אחר, כי שם דובר על מסכת אירועים שהתרחשה לאורך תקופה של יותר משנה (במסגרת אישום יחיד).

12. ב"כ המשיבים טענו כי המשיבים הרוויחו עמלת מכירה כוללת בסכום של 190 ₪, המהווים 5% מסך המכירות מושא אישומים 1-10 שהצטברה לסכום של 3,800 ₪.

13. ב"כ המשיבים אינם חולקים על כך שהעבירות המיוחסות למשיבים סיכנו לכאורה את בריאותם וחייהם של רוכשי התרופות, אך טענו כי אין בכך להקים מסוכנות המצדיקה מעצר, ואף לא המתנה לתסקיר מעצר. הציעו חלופת מעצר בתנאי "מעצר בית", אך לשיטתם ניתן להסתפק בחלופת מעצר מגבילה פחות, שתאפשר למשיבים לעבוד ולפרנס את משפחותיהם.

14. באשר למשיב 1, הוצג מסמך רפואי, תוך שנטען כי הוא מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה 83% בגין פחדים, חוסר שינה ומחשבות שווא בעקבות פגיעה בעבודה ובגין נכות ביד ימין. לא הוצג אישור מהמוסד לביטוח לאומי.

15. ב"כ המשיבים הציגו ערבים אשר הציעו לפקח ולהשגיח על המשיבים בתנאי "מעצר בית". הערבים המוצעים נחקרו על ידי בית המשפט ועל ידי ב"כ המבקשת.

16. כאמור, אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ואין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר מסוג מסוכנות לבריאות הציבור.
17. כתב האישום מייחס למשיבים עבירות חמורות, ולו יורשעו, צפויים המשיבים לכאורה לעונשים מוחשיים.
18. מאידך, בשלב זה אין עסקינן בענישה, כי אם בבחינת האפשרות לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר, שיהא בה להקהות במידה משמעותית מן המסוכנות הנשקפת מהם, באופן שיגביל את חירותם פחות מאשר מעצר מאחורי סורג וברח.
19. ב"כ המבקשת הפנה לאסופת החלטות ופסקי דין, במסגרתם נקבעו חומרתן ונזקיהן של עבירות כגון אלו המיוחסות למשיבים, במסגרת אירועים בהם הופצו תרופות מרשם ותכשירי און מזויפים. מתוכם ראו לדוגמא רע"פ 9102/15 פאר נגד מדינת ישראל (26/01/2016), שם עמד בית המשפט העליון על כך שעבירות של הפצת כדורי און מזויפים הינן "עבירות חמורות, אשר היה בהן פוטנציאל לפגיעה בבריאותו של הציבור למען בצע כסף"; רע"פ 6987/10 בנימין נגד מדינת ישראל (04/10/2010), שם נקבע (פסקה יא') "על פני הדברים, אכן, אינטואיטיבית אולי אין האדם משווה תיק זה, של תרופות לשיפור האון, לסחר בסמים כפי שעשה בית משפט השלום; אך דעת לנבון נקל, שאילו חלילה אירע בשל תרופה מזויפת מקרה של נזק חמור או מוות, היו נעות אמות הסיפים לא פחות. תפקיד בית המשפט בכגון דא להרתיע, ובית משפט השלום, ואחריו בית המשפט המחוזי ציינו כי לא הועילו העונשים המקילים במקרים הקודמים - המאסר המותנה ועבודות השירות".
20. מאידך, לא עלה בידי ב"כ המבקשת להצביע על מקרים בהם נעצרו עד לתום ההליכים נאשמים בעבירות ברמת חומרה דומה לזו המיוחסת למשיבים, ואף לא עלה בידו להצביע על מקרים בהם נעצרו עד קבלת תסקיר מעצר.
21. כמו כן, לא עלה בידי ב"כ המבקשת להסביר את ההבדל בין הסכמת המבקשת לשחרורו של נאשם בשם שלומי אוחיון במסגרת מ"ת 1547-11-14, אשר לכאורה מיוחס לו כתב אישום חמור יותר, מעמדו בהיררכיה העבריינית גבוה יותר, יוחסו לו אירועים על פני תקופה ממושכת של למעלה משנה, וכבר במועד הגשת בקשת המעצר עד לתום ההליכים, הסכימו הצדדים על שחרורו לחלופת מעצר.
- המאשימה היא אותה מאשימה - יחידת התביעות להב 433, בקשת המעצר נראית כמעט זהה לזו שהוגשה בעניין המשיבים, לרבות תמיכתה באותם פסקי דין והחלטות המפורטים בבקשה דנן, ודומה שהמבקשת מדברת בשני קולות, שעה שהסכימה לשחרר את אותו שלומי אוחיון למרות כתב אישום ובקשת מעצר חמורים ביותר, כבר במועד הגשת כתב האישום, ואילו בעניינם של המשיבים היא עותרת להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.
- אף אם אניח כי המבקשת זכאית לבקש להחמיר ולהקשיח את עמדתה, בשל התגברות מעשי עבריינות מסוג זה לאורך השנים - תוך שמובהר כי טענה כאמור כלל לא נטענה - לא מצאתי הצדקה לפער כה קיצוני, בין מי שעמד לכאורה בצוותא עם אחר בראש מכונת ההפצה, ושחרר, לבין המשיבים אשר שימשו מוקדנים טלפוניים (המשיב 2 גם מתפעל ומתחזק אתרי אינטרנט - מפעילי האתרים האחרים שוחררו), ומתבקש מעצרו.
22. לא מצאתי בשיחת הטלפון אליה הופנית על ידי ב"כ המבקשת, תוך הנחה כי ישנן שיחות טלפון מסוג זה ביחס לכל אחד מן האישומים, חומרה מיוחדת העולה על חומרת העבירות כמפורט בכתב האישום.
23. לא מצאתי בעובדה שהמשיבים ביצעו לכאורה את העבירות המיוחסות להם תמורת בצע כסף, בהיותם

נתונים במצוקה כלכלית לשיטתם, עילת מסוכנות אשר איננה ניתנת להפחתה משמעותית בדרך של חלופת מעצר. מבלי למעט מחומרת המעשים המיוחסים למשיבים, ולמרות הדמיון לעבירות סחר בסמים, אין המדובר בעבירות סחר בסמים, המחוקק איננו מתייחס לעבירות המיוחסות למשיבים באותה רמת חומרה, ואף בית המשפט העליון נתן דעתו לכך ואיננו רואה את העבירות כשוות.

24. לא מצאתי בעובדה שהמשיבים ביצעו את העבירות המיוחסות להם באמצעות הטלפון, כדי למנוע אפשרות שחרורם לחלופת מעצר, בפרט ככל שתימנע מהם אפשרות להשתמש באמצעי תקשורת אלקטרונית.

25. בבש"פ 27/15 עלי יונס נגד מדינת ישראל (15/01/15) פירט בית המשפט העליון, כב' השופט י' עמית, את הקריטריונים להזמנת תסקיר מעצר. הובהר כי תסקיר נדרש אך באותם מקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון, או שבית המשפט מתקשה לעמוד על טיבה של חלופה קונקרטית. מאידך, כאשר ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט, אין טעם להזמין תסקיר מעצר.

26. כאמור, אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

מאידך, מדובר במשיבים נעדרי הרשעות קודמות; במי שמבלי למעט מחומרת מעשיהם, לא עמדו בראש ההיררכיה העבריינית, אלא שימשו בתפקיד מוקדנים שהעבירו את שיחות הלקוחות אל שליחים שסיפקו את התרופות והתכשירים; אין בנמצא תקדימים של מי ששימשו בתפקיד במעמדם של המשיבים, או בתפקיד דומה, אשר נעצרו עד לתום ההליכים, ואף לא לצורך קבלת תסקיר מעצר; אין בידי המבקשת הסבר לפער העצום בין עמדתה בעניינו של הנאשם שלומי אוחיון, לבין עמדתה בעניינם של המשיבים.

נוכח כל אלו מצאתי כי המשיבים כשלעצמם ראויים לאמון בית המשפט כי יוכלו לעמוד בתנאי חלופת מעצר, והגעתי למסקנה כי בית המשפט רשאי לשקול חלופת מעצר בעניינם, מבלי להיזקק לתסקיר למעצר.

27. שמעתי ערבים מוצעים בעניינו של כל אחד מן המשיבים. למשיב 1 הוצעו אביו, מר חנון אמרוסי, ובת זוגו, גב' עינב נחמה חזן. למשיב 2 הוצעו אשתו, גב' אושרה אהובה חמו, וגיסו, מר שלמה יניב אמרוסי. הערבים נחקרו אף על ידי ב"כ המבקשת, אשר לא מצא בהם פגם, פרט לכך ששב וטען כי יש צורך בקבלת תסקיר מעצר.

שוכנעתי כי הערבים המוצעים מודעים לעבירות המיוחסות למשיבים ולחומרתן, כי הם מבינים את תפקידם כמפקחים ואת האחריות המוטלת עליהם, וכי יוכלו לבצע את תפקידם ברצינות ובאמינות, לאורך תקופה ממושכת, תוך שהובהר להם כי יצטרכו אף למנוע מן המשיבים שימוש באמצעי תקשורת אלקטרונית.

תוצאה

28. אחר כל אלה, אני קובע כי ניתן לשחרר את המשיבים בתנאי "מעצר בית" מלא בפיקוח הערבים אשר הוצגו לבית המשפט. מלוא התנאים והערבויות יקבעו בדיון במעמד הצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר תשע"ז, 19/03/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון , שופט